

תפקידה החוקי של אשת ראש עיר
 אמריקאי, הוא להרים את תינוקות האזרחים משלמי המיסים, כדי שבעלה יוכל לנשקם. במדינת ישראל המתקדמת לא קיימת, כמובן, פעילות אנטי-הגינית כזאת. ולכן התוצאה המועזעת היא: עשרות רעות ראש-ערים ממורמרות, סובלות מאבטלה חמורה. הבעל עובד שלושים שעות ביממה, והן — אלמנות-הקש — יושבות בבית ולא עושות כלום. זה צדק זה?
 היתה זו בתיה מבתיים, אשת ראש העיר דוד בן-ארי, שהחליטה נחושות לשים קץ לעול הסוציאלי של מעמדה. ביום רביעי השבוע, ערכה בעיר שלה מפגש חירום של 18 רעות ראשי עיריות אומללות כמוה. הכנס, שנמשך יום, עמד בסיומת השאלה הגורלית: באיזו צורה עלי לעזור לבעלי, ולשילטון המוניציפאלי?
 לבתיה המארתה היה נימה שסיר מ' מיך בבתיים המתפתחת יתרום רבות להשכ' לתן של הנוגעות בדבר. וכך מצאו עצמן האורחות נסחפות בהתרגשות אחרי הסבריו המשכנעים של מזכיר העיר, כשהאוטובוס סובב בשיכונים הלבנים: 'מימנכן בית שוקק חיים. כרגע זה אנו חוצים את

ראשון לציון
 לאה לאונר עט ארטיק ב פה. לאה בלטה כיפהיה הלא-מוכתרת-רשמית של הכנס לרעיות ראשי-עיר.

אילת ונחלת-יהודה
 ביותר בכנס. היא התנצלה: 'אני נראית כיזדה. לכן התלבשת כדי לבגר עצמי.'

גילוי רעיות

לעומת שלחתה האפתיה, ירדה מהפיגור מים נירגות ביותר ריבקה בן-פורת מאור-יהודה: 'אינני מבניה איך אפשר לבנות לוקסוס כזה כשתקציב המדינה בגרעון.'

"אני לא חכמה"
רוחת-הצהריום התגיגית, במלון הנשיא בריביירה, היתה צריכה לפי ה' חוכנית להוות את מוקד הכנס. כמנה ראשון נה הציעה בתיה לנשים הרעבות לערוך יכוח על הנושא: 'מה רעיותו של ראש עיר יכולה לעזור בעיר?'
 באיכוח השילטון המקומי, ביקש ראשון את רשות הדיבור מפני שמחכים לו אנשים: 'אני מציע שליד מרכז השילטון המקומי יוקם גוף נשים כמוך, במקביל לגברים. כל המנגנון והטכניקה שלנו יועמדו לרשותן. כן, אני נהיה גאים בגוף כזה לידנו.'
 בהמשך הוויכוח הודיעה חנה חושי, מהי פה, שיש לה בבית מגירה שלמה של חומר נהדר עם תצלומים יפים מהכנס ה'

קודם והציעה לפתוח במרכז השילטון תיק על הנושא. 'אנו זקוקות, כמובן, ליום עיון עם שתי הרצאות ממדרגה ראשונה. וקיבלנו כבר הזמנה משב"ציון. לפי שעה אני מציעה שאין צורך לבחור כבר בגוף מצומצם. תאכלו, חברות, תאכלו, זה יתקרה, אני לא אוכלת כבוד.'
 גברת רחובות — ניצה כץ, העירה: 'לא נעים לאכול, חנה, כשאת מדברת.'
 גברת ירושלים: 'ועכשיו, חברות, אני מציעה שנדבר סוף סוף דברים לעניין.'
 חנה חושי, בקול ניפנץ: 'דיברתי לעניין, נידמה לי.'
 גברת אשקלון: 'טוב, חברות. בעוד שמונה חודשים אני מזמינה אלי, תביאו בגדיים'. ראש העיר בתיים, זויד בן-ארי: 'אני מציע שהמוצא יהיה חוף בתיים. מכאן תשחיה לאשקלון.'
 לולה סורקיס מכפר-סבא: 'חברות, הגב' רים שלנו עמוסי עבודה ועלינו לעזור להם. אנו דורשות להכיר בתפקידנו כרשמי.'
 גברת ירושלים: 'חברות, אני לא חכמה גדולה. אני רואה עצמי רק כאשת ראש ה' עיר, ואני לא יכולה להתערב בעסקיו. הוא תמיד יאמר לי: את לא עובדת ציירה, כי יש דברים שאינם שייכים לעסק שלנו. אבל אנו יכולות לעזור באירגונים. אני באופן מיוחד עוזרת לזקנים, כי הם לא קשורים במפלגה. אבל אפשר לעזור לבעל גם בבילויים. אם ציר או קונסול מזמין, אז האשה יכולה להציל ולבוא במקומו. לכן יש לי יחסים טובים עם אנשים...'
 ניצה כץ, קורצת לחברות: 'גברת איש' שלום, זה העיקר בחיים.'
 איש' שלום: 'ויש זקנים, למשל, שלא ראו אף פעם קולנוע. אני מצלצלת לידיד ומקבלת 50 כרטיסים. או בחורף, למשל, טילפנתי לפרידמן וביקשתי תגורים לזק' נים...'
 ניצה כץ: 'נו, את רואה שאת עוזרת בחיים?'
 איש' שלום: 'כן, אבל לא למפלגות, רק לזקנים.'
 ניצה כץ: 'זהו זה?!'

רחוב באלפור ההומה... 'נפלא, נפלא', קפצה מתפעלת ריבקה צמיר, מנחלת-יהודה, 'שמעתי מומן על בן-ארי שהוא איש דינאמי בצורה יוצאת מן הכלל אבל עד כדי כך?'
 במעון התינוקות של אמהות עובדות הוגשו לאורחות סנדוויצים מדג מלוח. גם קפה, וכמה תינוקות בריאים לדוגמה. איש' שלום מירושלים, סבתא לשבעה נכדים, לא יכלה להתאפק מלהשמיע הערה גילבבת באורח מעמד: 'אורייו, חבל שאין לי ילדים קטנים. הייתי ישר רושמת אותם לכאן'. אחר כך נערך סיור חמוד בבית-הרושת ארטיק וכל גברת-עיר קיבלה במתנה שלגון אמיתי ואפילו לוח-שנה בצבעים. אתי לוי מאילת, בת הזקונים של המפגש — בת 28 — ביקשה עוד ארטיק והיתה נורא מאושרת.
 חברות הליידיס ציינו משהו את ההת' להבורת האדירה. גברת ירושלים העדיפה ה' פעם להשאיר באוטובוס מאשר לטפס על פיגומי בית העיריה החדש, ההולך וגיבנה: 'מה יצא לי מזה? בעלי ממילא לא יעשה לי עיריה חדשה. אין לי שום השפעה עליו.'

כיפה
 חנה חושי עשתה רושם עז על שאר משתתפות הכנס. היא מלאך משמייס, אמרו עליה חברותיה.

בנקודה זו הסתיים הוויכוח הנוקב על השילטון המוניציפאלי, גברות העיריות גמרו את רסקי-התפוחים, והלכו לבקר קצת בביתו של שלום-אש המנות. גברת ירושלים נירא-תה עייפה. היא העדיפה לשבת על כורס' תו של הסופר, מאשר לנוע בחדרים: 'חס נורא בבתיים. זה מזכיר שכשהתחתנו, אני ובעלי, אגב, היינו מאד צעירים, ובי מים הראשונים זה היה נורא בשבילי לראות את איש-שלום נידום בצהריום. הוא ניראה כמו מת, ופחדתי נורא. הייתי ניגשת אליו לספה, ופותחת לו באצבעות את העיניים.'
 הפייפ אוילקון, בדירתה הפרטית של בתיה בן-ארי, סיים את מסע-הצלב הלו-הט להגנת הבעלים. לולה סורקיס מכפר-סבא נישאלה אם היא מרגישה שהכנס עזר לה בשאלה: איך לעזור לבעלה? 'מובן, כבר היום עזרתי לבעלי. הוא התפטר ממני ליום אחד.'

נהריה
 אידה כץ, אשתו של ראש עיריית נהריה, לא עשתה רושם של נציגת עיר-הנופשוהקייט. היא היתה השקטה בין משתתפות הכנס הנשי.

14 ערים
 שורה קידמית מימין לשמאל: אתי לוי, אילת; צמיר רבקה, נחלת-יהוד' דה; חנה חושי, חיפה; רבקה בן-פורת, אורי-יהודה. שורה שניה: בתיה בן-ארי, בתיים; עליזה תגרי, אשקלון; מרים אילון, חולון. שורה שלישית: עליזה אפרת, עכו; ברכה דויטש, אשת סגן ראש העיר בתיים; שושנה איש-שלום, ייס; לולה סורקיס, כפ"ס.